

at Loven af 1888 skulde forlænges, men her er ikke Tale om ligefrem at forlænge denne Lov; for hvis den skulde forlænges, skulde der staa i den, at Kommunalbestyrelsen skulde give sit Samtykke. Men det interessante er, at her behøves dette ikke, da Kommunalbestyrelsen har givet sit Samtykke i Forvejen. I saa Fald vilde det dog være temmelig meningsløst at sætte ind i Loven, at Kommunalbestyrelsens Samtykke først skulde indhentes.

Det ærede Medlems Udtalelser aabenbarede imidlertid, hvad hele denne Manøvre egentlig har i sit Skjold. Idet han sagde, at denne Sag skulde forelægges en Gang til i Kommunalbestyrelsen, skulde det saa ikke være Mening, at man vil have Sagen udsat til efter Borgerrepræsentationerne i København, for at man kan gaa til Valg herinde og sige til Kjøbenhavnerne: Venstrereformpartiet i Folketinget har hjulpet os Kjøbenhavnerne til at slippe for den Byrde, den gamle Kommunalbestyrelse har paataget sig; hvis I nu vælge en ny Kommunalbestyrelse — der vil jo denne Gang blive Spørgsmaal om Flertal i Kommunalbestyrelsen — vil den kunne fatte en ny Beslutning og ophæve den, den tidligere Kommunalbestyrelse har taget. (*En Stemme: Hør!*) Hør, siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds. (*Alf. Christensen: Det var ikke mig!*) Det er altsaa rigtigt, at det hele er en Valgmanøvre med Hensyn til Borgerrepræsentationerne i København, men jeg vil dog se, om Folketingets Flertal vil *nedværdige* sig til at lade sig bruge i en ren og skær kjøbenhavnsk Valgmanøvre for at skaffe Flertal herinde for Socialdemokraterne og Hørupperne!

Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg havde talt om „Kjøbenhavneri“. Jeg skal betro det ærede Medlem en Ting, det er første Gang, jeg her i Tinget har udtalt mig mod Kjøbenhavneriet. Jeg har nemlig ofte set dette Ord blive misbrugt og har beklaget Misbrugen. Jeg betragter det saaledes som en Misbrug, naar man kommer ind paa saadanne taabelige Betragtninger, som at det, at en Mand bor i København, er et Tegn paa hans „Kjøbenhavneri“. Men her er en Lejlighed, hvor Kjøbenhavneriet, det, der virkelig fortjener dette Navn, stikker Hovedet frem paa den tydeligste Maade, det nogen Sinde — det, jeg har set — er kommet frem paa. Og i den Anledning vil jeg sige det ærede Medlem, at skønt jeg selv er Kjøbenhavner og har den største Respekt for det

Kjøbenhavn, som arbejder, og som duer noget, er jeg ved Siden deraf en bestemt Modstander af det Kjøbenhavneri, som paa forskellige Maader søger at trænge sig frem og gøre sig til Herre i vor offentlige Liv. Her staa vi over for en Form af dette Kjøbenhavneri, den nemlig, at man vil have Rigsdagen, som er Folkets Repræsentation, til at sætte Landets Interesser under Kjøbenhavns Interesser. Det er rent og skært Kjøbenhavneri, og det mener jeg, vi maa protestere imod. Lige saa vel som jeg for min Person protesterer, naar f. Eks. Agrarerne ville sætte Agrarinteresser over de almindelige Folkeinteresser, saaledes vil jeg ogsaa protestere, naar man vil sætte Kjøbenhavns Interesser over de almindelige Folkeinteresser.

Det er den ene Slags Kjøbenhavneri, jeg er Modstander af. Men der er ogsaa en anden Slags Kjøbenhavneri, der betragter den almindelige Befolkning og specielt den almindelige Befolkning uden for København som en Flok Mennesker, man i Grunden kan køre i Ring med og ikke behøver at regne ret meget, det Kjøbenhavneri, der betragter sig selv som en Slags Overmennesker og i Virkeligheden ringeagter den øvrige almindelige Befolkning, det Kjøbenhavneri, som har faaet sit prægnante Udtryk i Dr. Georg Brandes's bekendte Udtalelser om, at „en Part af Menneskeheden“ — saaledes lode jo hans Ord i hans „Hovedstrømninger“ — maa betragtes som vilde Dyr, en anden Part som sande Aber og den aldeles overvejende Majoritet som Dosmere og Ignoranter“. Den Aandsretning, der betragter Flertallet af Folket paa den Maade, og som specielt sørger for at gøre sig gældende her i Hovedstaden og herfra erobre Indflydelse i Landet, betragter jeg som et Slags Kjøbenhavneri af den hæsligste Art, og det er jeg med til at bekæmpe. Og endelig er der en tredje Form, som jeg ogsaa er med til at bekæmpe, og det er den, der vil bringe hele Danmarks Arbejderstand baade herinde og ude paa Landet og i Købstæderne under Kommando af kjøbenhavnske socialdemokratiske Forretningsførere. Det Kjøbenhavneri er jeg ogsaa en Modstander af. Jeg er altsaa ved Siden af, at jeg selv er Kjøbenhavner og har den største Interesse for min By og dens hæderlige Borgere, Modstander af det Kjøbenhavneri, der er ved at trænge sig ind og ødelægge Samfundet, og jeg vil haabe, at Folketinget ikke her gør sig til Tjenerinde for den Slags kjøbenhavnske Interesser.